

Midaircondo tillför ytterligare dimensioner

Inledningen av framträdandet på Hedmanska gården på onsdagskvällen är närmast demonstrativt pedagogisk. På varsin stol, med varsin sommargräsgrön ekoeffektbox i sina knän, väver Lisa Nordström och Lisen Rylander Löve tålmodigt ihop rytmnattor bestående av lager på lager av loopade ljud – återupprepade ljud – skapade i realtid.

Ibland använder de sina egna röster. Ibland finns musiken lagrad digitalt på en sampler. Andra gånger får små klockspel, handcymbaler, en påse stenkulor eller en simpel plåtburk utgöra ljudkällor.

De mer traditionella instrumenten – Lisa Nordström är klassisk skolad flöjtist och Lisen Rylander Löve jazzsaxofonist – är sällan mer än en ljudkälla i mängden. Men dessa inslag skapar ändå en välkommen mjuk kontrast till det repetitiva maskinella ljudslingorna.

Musikaliskt befinner de sig i gränslandet mellan electronica, ambient ljudkonst och jazz. Samtidigt finns det hela tiden brusiga korn av vemodig pop i melodierna.

Elektronisk musik stöter ofta på problem när den ska framföras live. Dagar, veckor och ibland månaders skruvande i studion är svårt att återskapa i nuet. Antingen låter det som en dålig efterrapning eller som en identisk kopia då musiken som framförs helt enkelt är förinspelad.

Midaircondo inte bara återskapar musiken smärtfritt. De tillför ytterligare dimensioner genom att faktiskt illustrera hur musiken ursprungligen skapades. Det kanske låter banalt. Men för den som upplevt åtskilliga elektroniska liveakter som gömt både sig själva och musiken bakom en laptop är motsatsen helt klart befriande.

Ur Sydsvenskan, 29 juli 2010

Foto Håkan Røjder

Text Jonas Grönlund